

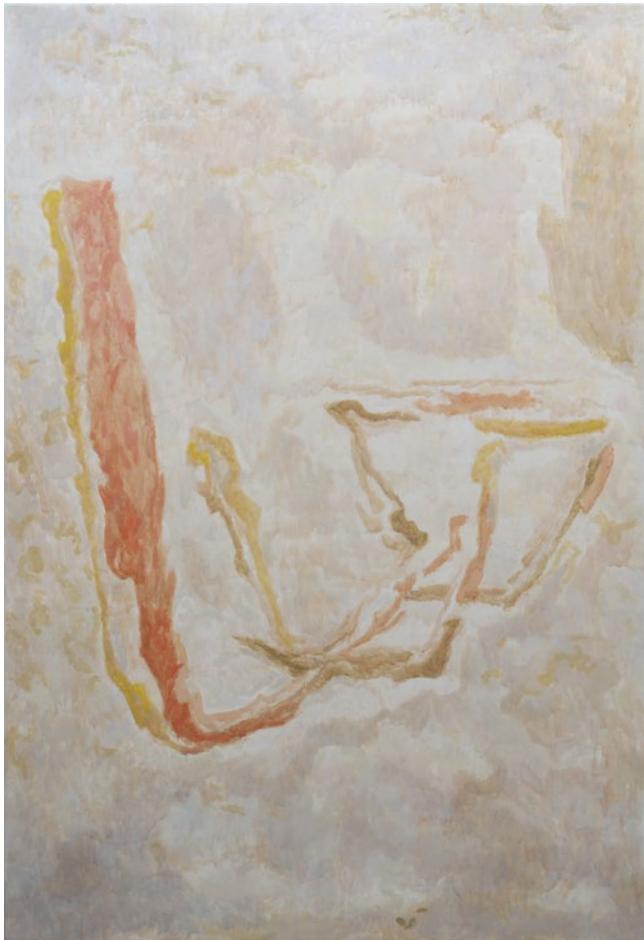
Josip
Rončević
IZGRADITI BROD

29. travnja do 13. svibnja 2021.

Karoc, 190 × 130 cm, akrilik, ulje, platno; 2020.

Već dugo želim napraviti brod. Nemam nikakvog znanja, resursa, mjesta ni vremena, ali takav megalomanski izazov me tako privlači; trebala bih istraživati kako, snalaziti se za materijale, raspitivati se kod iskusnih ljudi, kontinuirano grijesiti, ponavljati, ispravljati se. U konačnici, testirati vlastite granice sposobnosti. Za mene, brod nije ono što je za ribara ili sanjara o putovanju, pa ni o plovidbi starih Grka ili otkrivanju novih svjetova. Za mene, brod je vrhunac iživljavanja vlastitog stvaralačkog nagona. Zamisli: od ničega stvorиш cijeli brod!

Konstrukcija 1, 190 × 130 cm, akrilik, ulje, platno; 2020.

Svaki čovjek u sebi sadrži stvaralački nagon. Cjelinu naše civilizacije možemo zahvaliti nezaustavljivom potrebom za stvaranjem: stvaramo oruđa, kućanske predmete, tehnički zahtjevne građevine i automobile vrhunskih performansi. Rijetko što od ljudskog djela je potaknulo toliko pitanja „zašto?“ i dalo toliko nejasne odgovore poput umjetnosti. Zašto je ona prapovijesna baba na glinenu zdjelu, potpuno funkcionalnu, urezala sve one crtice, spirale, trokutiće i valove? Možemo zaključiti kako je stvaralački nagon umjetnika nešto potpuno drugačije.

Konstrukcija 2, 190 × 162 cm, akrilik, ulje, platno; 2020.

Djelo Josipa Rončevića, pogotovo posljednji ciklus *Izgraditi brod*, fascinirao me upravo iz razloga što mi je ponovno otvorio pitanje „zašto umjetnost?“. Na prvi pogled je sve jasno. Umjetnik je kroz slikarski ciklus prikazao proces izgradnje broda. Ali uđe li se samo plitko ispod te jednostavne površine, pogotovo kada se usporedi s ostalom umjetnošću, otkriva se kompleksna tema umjetničkog stvaralačkog nagona. Proizvoljni motiv izgradnje broda koristi kao analogiju za slikarsko stvaralaštvo. I to na način tako vješt i do kraja razrađen.

Prva ruka,
190 × 130 cm,
ulje, platno;
2020.

Kako bi tema bila jasna, Josip precizno koristi umjetničke elemente. Odabire motiv broda, njemu osobno blizak kao simbol za stvaranje, odnosno izradu predmeta. Kako bi potencirao analogiju između izgradnje broda i izrade slike s naglaskom na njezinoj predmetnosti, on samostalno izrađuje blind rame i okvire, te započinje sa sirovim platnom. Velike formate mjeri po svojoj vlastitoj visini; ipak su to njegova djela i portali u njegovo sjećanje. A s obzirom kako slika iz sjećanja, oblikovanje pozadine i motiva tretira mrljasto, pri čemu strukture i obrisi predmeta ostaju ne-definirani. Obrada slikarskih površina na izloženim slikama postupno postaje sve b ogatijom i gušćom te se razvija od lazurnijeg premaza do punoće slikarskih slojeva, na taj način korespondirajući s nastajanjem broda kojega prati i progres njegova oblikovanja u slici.

Slikarski sadržaj, iako prisutan kako u nazivu tako i motivu, postupno odmiče u procesu čitanja djela. Umjetnički predmet nas sve više poziva na proučavanje slikarskog rukopisa, na poteze kista i slojeve a potom i na syježinu kolorita i ukupan dojam rezonantne topoline. Upravo zbog toga posljednje dvije od izloženih slika ne prikazuju više brod, već detalj njegove površine obojane „prvom“ odnosno „drugom“ rukom. Motiv broda ipak se na kraju posve podredio čisto slikarskom postupku...

Andjela Tenšek

GALERIJA
MATICE HRVATSKE

Ulica Matice hrvatske 2
Zagreb

Radno vrijeme:
ponedjeljak-petak 13-19,
subota 10-13 sati

29. travnja do
13. svibnja 2021.

Nakladnik
MATICA HRVATSKA

Za nakladnika
STIPE BOTICA

Voditelj galerije
VANJA BABIĆ

Savjet galerije
VANJA BABIĆ, NEVA LUKIĆ,
PAULINA JAZVIĆ, ŽELJKO
MARCIUŠ, ZOLTAN NOVAK,
ENES QUIEN

Kustos
ANDELA TENŠEK

Postav
JOSIP RONČEVIĆ, ANDELA
TENŠEK, VANJA BABIĆ

Fotografije
KARLO VUKIĆ

Grafička priprema
ŽELJKO PODOREŠKI

Tisk
DENONA d.o.o.

Održavanje izložbe potpomogli su:

Ministarstvo kulture
i medija Republike
Hrvatske

Grad Zagreb

m
matica

Druga ruka,
190 × 130 cm,
ulje, platno;
2020.

Josip Rončević

Rođen 1991. godine u Zadru gdje je završio gimnaziju. U Zagrebu je 2015. diplomirao na Grafičkom fakultetu, a iste godine upisao slikarski odsjek na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Sudjelovao je u uredništvu studentskog časopisa *Skica*. Tijekom studija dobio je nekoliko priznanja za svoj rad, a 2020. diplomirao na slikarskom odsjeku u klasi profesora Igara Rončevića s pohvalom iz latinske klasifikacije *summa cum laude*.

Izlagao je na tri samostalne i dvadesetak skupnih izložbi, od kojih se mogu istaknuti *Oni odlaze: izložba završnih radova Slikarskog Odsjeka ALU* (Gliptoteka HAZU), *Igra sporta i umjetnosti* (HDLU, Zagreb), *Erste fragmenti 16* (Lauba, Zagreb) i *35. salon mladih* (HDLU, Zagreb) pri kojem je sunagrađen »Nagradom Iva Vraneković – Vladimir Dodig Trokut, umjetnici umjetniku«. Član je HDLU-a.